

Poražení Rakušané neměli jak čelit rozpadu Rakouska-Uherska. Pokusili se aspoň odvézt z Čech vojenské zásoby obilí. Národní výbor však nařídil obsazení obilných skladů. 28. října pak společně s prozatímní vládou vyhlásil vznik samostatné Československé republiky. Neobešlo se to bez boje. Německy mluvící obyvatelé českých zemí vyhlásili v místech, kde měli většinu, vznik samostatných celků, které se měly připojit k Rakousku a Německu. Také Maďaři se pokusili vojensky zabránit osamostatnění Slovenska. Obojí musela potlačit československá armáda vytvořená z legií.

Žádné Československo není, to je rakousko-uherské obilí a odvezem si ho!

My nicht Československo chceme! Uděláme si Deutschböhmen a zůstaneme v Österreich.

To je naše československé obilí, nikam se vozit nebude!

Byli jsme před Rakouskem, budeme i po něm!

Tady není žádné Sudetsko, tohle jsou už tisíc let Čechy!

Copak vy Maďaři nevíte, že jste teď občané svobodného Slovenska?

Československá armáda složená ze zkušených legionářů potlačila pokus českých Němců o odtržení a Maďarů o udržení Slovenska. Musela však ještě bojovat s Polskem o sporná území ve Slezsku. Zde byly boje nejtěžší a Polsku nakonec připadla značná část Slezska. Dobrovolně se pak k novému státu připojila ještě Podkarpatská Rus.

V listopadu roku 1918 byl Národním shromážděním zvolen Tomáš Garrigue Masaryk prezidentem republiky, jmenována vláda a přijaty první zákony. Těmi se rušily šlechtické výsady a zaváděl nový způsob vlády, založený na rovnoprávném postavení všech občanů. Bývalé Království české se stalo republikou. Vysněná samostatná Československá republika byla konečně skutečností, staletí pod nadvládou Habsburků minulostí.